

– a ne poriče ni drugo što Aristotel dalje kaže, jer nije namjeravao razmotriti sve uzroke promjena.

Neumjesno je i ono za što na kraju optužuje: »Iako postoji više oligarhija i demokracija, o obim promjenama govori kao da je jedna.« Platon je govorio da je oligarhija ona koja je određena pojmom *őqoç*, bogatstva, a demokracija <pojmom> slobode. Ako je pak Aristotel znao neke druge vrste oligarhije, u kojima ne vladaju bogati, neka nam kaže, zašto u petom poglavlju treće knjige određuje oligarhiju ovako: »Oligarhija se odnosi na korist bogatih.« I ponovo: »I nužno je da je oligarhija tamo gdje drže vlast zbog bogatstva, bilo da ih je malo ili više;« »A demokracija je na korist siromašnih.« I opet: »Tamo gdje <vladaju> siromašni, to je demokracija.« Ako je to istinito, zašto se Platona čerupa zbog istine? Zato što je jednu i obje podveo pod pojmom, *őqoç*, bogatstva i siromaštva? Ako je Aristotel, razmatrajući vrste demokracije u petom poglavlju četvrte knjige i vrste oligarhije također u petom poglavlju, podveo njih pod iste pojmove bogatstva i siromaštva, zašto je onda Platon krivo postupio [358] podvezivši ih pod iste pojmove? Ako je Aristotel tamo pod drugim *őqoi*, pojmovima naveo neke, je li sam pazio da ih pravilno smjesti, budući da nisu sadržani u istom rodu?

To su doista sva mjesta iz knjiga *Politike*, na kojima se Aristotel krajnjim pokušajima suprotstavio Platonu, ali, kako se činilo, uzaludnim i nepotrebnima.

Sada ćemo pretresti ono čega se dotaknuo u etici, i to najprije u *Maloj etici*, koju neopravdano zovu *Velikom*. U prvom poglavlju, dakle, ovako piše o Platonu: »Nakon toga je Platon podijelio